

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg vil gerne tilbagevise de ord, der kom fra fru Lone Dybkjær om mine »underlødige« bemærkninger, som fru Lone Dybkjær benævner dem, om mistæneliggørelse i befolkningen af fru Lone Dybkjær. Må jeg bare sige, at hvad er det egentlig, fru Lone Dybkjær har foretaget sig i hele denne lange periode, hvor vi har diskuteret denne sag? Det er jo helt og holdent en mistæneliggørelse af vore hensigter og vore holdninger. Så derfor synes jeg nok, at fru Lone Dybkjær skulle være varsom med at komme med sådanne beskyldninger.

Fru Lone Dybkjær har brugt megen tid af sin tale på at dissekere hr. Svend Aukens tale. Jeg kan selvfølgelig ikke her i en kort bemærkning komme med nogle argumenter eller andet, som skal gå ind i denne debat, men jeg vil bare sige, at de tre krav, som vi har stillet fra Socialdemokratiets side – det har hr. Svend Auken jo også sagt, og det er også bevist, mener jeg – har vi naturligvis fået opfyldt, og dem arbejder vi hele tiden for at få opfyldt.

Så taler fru Lone Dybkjær meget om boret tunnel og biltogsløsninger. Vi har aldrig lagt skjul på andet, end at en boret tunnel naturligvis miljømæssigt er en god opfindelse, men undersøgelser, vi har ladet foretage, viser, at der ikke er økonomi i en sådan forbindelse. Dertil kommer, at hvis vi derudover skal have biltog, er der ikke opnået så forfærdelig meget miljømæssigt, hvad bilerne angår.

Fru Lone Dybkjær siger, at biltog er fremtidens løsning for hele Europa. Vi er enige i, at jernbanen har en stor fremtid for sig, hele Europa taler om jernbaner, men jeg mener, det er en fejlvurdering at tro på, at der skulle køre biltog rundt med personbiler i hele Europa. Vi tror faktisk ikke på, at den mulighed er til stede.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Lone Dybkjær har da ret i, at gode færdselsforbindelser, herunder faste forbindelser mellem lande og landsdele, ikke alene skaber den nødvendige udvikling og aktivitet, men skaber mulighed for, at en sådan aktivitet kan finde sted.

Når fru Lone Dybkjær deraf slutter, at så burde vi have vedtaget en hel masse andet sam-

tidig med den faste forbindelse over Øresund, er jeg helt uenig, for det må ikke mindst være det private initiativ – og det vil det jo også være – der investerer og foretager sig det nødvendige, når vi herfra skaber forudsætningerne.

Min anden replik til fru Lone Dybkjær gælder, hvad hun sagde om, hvorvidt politikere står på den nederste ende af skalaen over acceptable personer. Jeg vil gerne udtrykke min medfølelse med fru Lone Dybkjær, hvis hun føler sig ugleset, når hun færdes i land og rige. Jeg vil godt melde hus forbi på egne vegne og sikkert mange kollegers vegne. Når vi ser bort fra nogle læserbrevsskribenter og fra ganske enkelte aviser, som dyrker dette, at kritik og nedrakning skaber mere salg end ros og anerkendelse – og det skal de da også have lov til – så er det ikke min oplevelse i min hverdag og ikke i min festdag, at vi ikke skulle være acceptable. Vi er det jo i hvert fald for dem, der har valgt os. Hvor mange andre borgere end politikere kan sige, at de nyder den tillid, som hver af os, der er valgt herinde uanset partifarve og synspunkt, nyder? Så jeg er ked af, at fru Lone Dybkjær går rundt og har det så ondt. Jeg synes ikke, fru Lone Dybkjær fortjener det, men hold mig og kollegerne i øvrigt uden for den betragtning, at vi ikke skulle være acceptable! Det kan vi ikke have stående.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelled (RV):

Det er på foranledning af hr. Løvig Simonsens korte bemærkning til fru Lone Dybkjær, hvor hr. Løvig Simonsen siger, at fru Lone Dybkjær var vidende om, at den kombinerede forbindelse, i december 1990 f.eks. ved valgets udskrivelse og ved det sidste valg, vi har haft, var vidende om, at det, der forhandlede om, var en kombineret forbindelse. Jeg vil meget gerne understrege, at i januar 1990 sagde jeg som ordfører for Det Radikale Venstre fra denne talerstol, at den radikale gruppe tilsluttede sig en boret jernbanetunnel på det foreliggende beslutningsgrundlag, fordi vi i denne sag prioriterede miljøet højere end økonomien.

Jeg vil gerne rose statsministeren for efterfølgende loyalt på direkte spørgsmål at have tilkendegivet, at regeringen ikke var færdig med at træffe en beslutning, for det var KVR-regeringen ikke – og heller ikke ved valgets udskrivelse. Jeg vil bemærke, at ved debatten i januar